

senest den 1. januar 2001 en egenkapital mindst svarende til modværdien af 300.000 ECU.

Endvidere indeholder forslaget bestemmelser om procedurerne i forbindelse med, at danske fondsmæglerselskaber ønsker at etablere sig eller udøve grænseoverskridende virksomhed i et andet EU-land eller et EØS-land i øvrigt samt den tilsvarende adgang for udenlandske fondsmæglervirksomheder til at udøve investeringsservice i Danmark på grundlag af hjemlandets tilladelse.

Svarende til bank- og sparekasselovens bestemmelser skal Finanstilsynet godkende aktionærer, der erhverver en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab.

Forslaget indeholder krav om, at forretningsordenen for bestyrelsen skal indeholde de bestemmelser, der i aktieselskabslovens § 56, stk. 5, gælder for forretningsordenen for bestyrelsen i børsnoterede selskaber. Endvidere er der i forhold til gældende lovgivning bestemmelser, der skærper kravene til fondsmæglerselskabers indretning og ledelse, herunder krav om fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

Reglerne om solvens, midlernes anbringelse, regnskab og revision, inddragelse af tilladelse og opløsning, fusion og tilsyn, indgivelse af klage, straf m.v. svarer til de gældende regler i bank- og sparekasseloven med de ændringer, der følger af det samtidig med dette forslag fremsatte forslag til ændring af bank- og sparekasseloven.

3. Høring

Samtidig med fremsættelse af lovforslaget har det været sendt i høring hos Danmarks Nationalbank, Københavns Fondsbørs, Finansrådet, Sammenslutningen af Danske Andelskasser, Børsmæglerforeningen, Realkreditrådet, Kommunekredit, Dansk Industri, Danmarks Rederiforening, Det danske Handelskammer, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdsfond, Assurandør-Societetet, AMPR-Samarbejdet, Arbejdsmarkedspensionsrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation, Garantifonden for Danske Optioner og Futures, Værdipapircentralen, Justitsministeriet, Finansministeriet, Boligministeriet, Økonomiministeriet, Statsministeriet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansforbundet og Sammenslutningen af Danske Pantebrevsselskaber.

4. Administrative og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget, der skal ses i sammenhæng med forslaget til en værdipapirhandelslov, forventes at medføre behov for 3 årsværk i Finanstilsynet, da undersø-

gelser har vist, at et større antal virksomheder, hvis aktiviteter hidtil ikke har været lovregulerede, vil blive inddraget under tilsyn, hvortil kommer det internationale samarbejde, som direktivet medfører. De samlede udgifter hertil skønnes at blive 1,2 mio. kr. om året, heraf 1 mio. kr. lønsum. Disse udgifter dækkes af de virksomheder, der er under tilsyn, jævnfør forslagets § 32.

5. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget giver fondsmæglerselskaberne adgang til det indre marked for værdipapirhandel i EU. Fondsmæglerselskaberne får herved mulighed for at handle på værdipapirmarkederne, herunder børserne, i hele EU. De erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf skønnes positive.

Som konsekvens af lovforslaget vil en række virksomheder, som ikke hidtil har været underlagt særskilt regulering, men som falder ind under lovforslagets virksomhedsområde (investeringsservice), fremover blive omfattet af lovgivning og offentligt tilsyn.

Disse virksomheder vil blive omfattet af en række krav til startkapital og til løbende kapital samt en række andre krav, der skal betrygge de kunder, der henvender sig hos fondsmæglerselskaberne, og sikre, at fondsmæglerselskaberne overholder god værdipapirhandelsskik m.v.

Dette indebærer, at de virksomheder, som ikke vil eller kan opfylde lovgivningens krav, må ændre virksomhedsområde eller lukke. Det er vanskeligt at skønne over de erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf.

Samlet skønnes de erhvervsøkonomiske konsekvenser af lovforslaget dog at være positive.

6. Forholdet til EU-retten

I dette afsnit redegøres nærmere for de væsentligste nydannelser i lovforslaget som følge af de for investeringselskaber, herefter kaldet fondsmæglerselskaber, relevante dele af direktiverne.

Indledningsvis skal det bemærkes, at investerings-servicedirektivet og kapitalkravsdirektivet er minimumsdirektiver, som giver de enkelte medlemslande mulighed for på visse områder at vedtage strengere bestemmelser end anført i direktiverne.

6.1. Investerings-servicedirektivet

Investerings-servicedirektivet fastsætter for fondsmæglerselskaber, d.v.s. virksomheder der på erhvervmæssigt grundlag udfører tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirer for tredjemand, bestemmelser svarende til 1. (77/780/EØF) og 2. (89/289/EØF) bankharmoniseringsdirektiv for kre-